

CBE Z26009501, beroep 434

BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen A in deze procedure rechtsgeldig vertegenwoordigd door mr. M. den Hertog van Honoré advocaten, hierna ook te noemen appellant

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 27 juli 2026

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 27 juli 2026 waarbij een negatief bindend studieadvies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding International and European Law.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 1 oktober 2026 waar appellant en zijn raadvrouw via een videoverbinding zijn verschenen. Verweerder is fysiek verschenen in de persoon van B, lid van de BSA-commissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid.

III. Ontstaan en loop van het geding

Per e-mail diende appellant op 3 augustus 2026 een beroepschrift in tegen het besluit van verweerder van 27 juli 2026 waarin aan appellant een negatief bindend studieadvies werd gegeven. Daarbij werd tevens een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Appellant wenst deel te nemen aan het onderwijs vanaf 1 september 2026 totdat is beslist in de hoofdzaak. Verweerder heeft ingestemd met dit verzoek waarna appellant het verzoek om een voorlopige voorziening heeft ingetrokken. Op 24 augustus 2026 diende verweerder aanvullende beroepsgronden in.

Op 8 september 2026 vond een schikkingsgesprek plaats. Een schikking kwam echter niet tot stand, waarna verweerder op 24 september 2026 een verweerschrift in heeft gediend.

Vervolgens is het beroep door het College behandeld tijdens een hoorzitting op 1 oktober 2026. Dezelfde dag zijn partijen op de hoogte gesteld van de uitkomst van het beroep.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van zijn beroep heeft **appellant** het volgende aangevoerd. Appellant is in september 2025 begonnen aan de bacheloropleiding International and European Law. Hij heeft 30 ECTS behaald.

Verweerder heeft geen, althans onvoldoende, rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellant. Hij kampte met psychische klachten en had zorgen over de ernstige gezondheidsproblemen van zijn beide grootvaders. Appellant komt uit Noorwegen en hij had last van eenzaamheid, heimwee en gemis. In Noorwegen leefde appellant praktisch samen met zijn grootvaders. De ene grootvader kampte met hartproblemen en de andere grootvader werd in januari 2026 opgenomen in India met ernstige longproblematiek. Deze omstandigheden hebben zijn studieprestaties negatief beïnvloed.

Vanuit zijn Noorse achtergrond is appellant terughoudend met het zoeken van hulp. Toch heeft hij hulp gezocht bij de studieadviseur nadat ook de tentamens in januari niet goed waren gegaan. Hij heeft deze hulp als confronterend ervaren. Hulp van de studentenpsycholoog was niet mogelijk vanwege onvoldoende middelen. De hulp van de studieadviseur is niet van invloed geweest op zijn prestaties in blok 3 waarin hij 10 ECTS behaalde. Vervolgens heeft appellant hulp gezocht bij de Studentenarts, waarna hij in blok 4 15 ECTS heeft behaald.

Appellant erkent dat hij eerder hulp had kunnen zoeken. Dit laat echter onverlet dat hij zich over zijn problemen heen heeft kunnen zetten en het tweede semester maar liefst 25 ECTS heeft behaald.

De grondslag van het negatief BSA is neergelegd in artikel 7.8B WHW jo Uitvoeringsbesluit WHW 2008. De ratio achter deze regelgeving is dat studenten die persoonlijke omstandigheden hebben ten onrechte worden bestempeld als ongeschikt en dientengevolge de opleiding zouden moeten verlaten. Uit jurisprudentie van de Raad van State blijkt dat de student enkel zijn persoonlijke omstandigheden moet aantonen en moet aangeven hoe deze omstandigheden de studieresultaten negatief hebben beïnvloed. Het causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van de puntennorm wordt vervolgens verondersteld aanwezig te zijn. Het is aan de examencommissie om het bestaan van het causaal verband gemotiveerd te betwisten (CBHO 2013/256.5). Ook het feit dat de persoonlijke omstandigheden niet (tijdig) zijn gemeld mag een student niet worden tegengeworpen, in die zin dat niet om die reden hieraan voorbij mag worden gegaan. Appellant wijst verder op artikel 52d OER. Verweerder heeft appellant ten onrechte niet gevraagd om bewijs van zijn persoonlijke omstandigheden te overleggen.

Appellant heeft belangrijke levenslessen geleerd over de kracht van gevoelens en emoties delen en het vragen van (tijdige) hulp.

Gelet op het vorenstaande kan niet worden geconcludeerd dat appellant ongeschikt is voor zijn studie. Het is aannemelijk dat zijn studievertraging een gevolg is van omstandigheden die hem niet zijn toe te rekenen. Verweerder heeft door het afgeven van het negatief BSA onjuiste toepassing gegeven aan hetgeen is vervat in artikel 7.8b WHW en artikel 2.1. Uitvoeringsbesluit WHW 2008.

Appellant verzoekt het College om zijn beroep gegrond te verklaren en om vergoeding van de proceskosten.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellant heeft van 1 september 2025 tot 1 september 2026 de bacheloropleiding International and European Law gevolgd en 30 ECTS behaald.

Verweerder voert aan dat het wennen aan een studie in het buitenland en huisvestingsproblemen geen omstandigheden zijn waarmee rekening gehouden moet worden in het kader van het BSA. Appellant heeft geen medische verklaringen overgelegd over de stress die hij ervaarde of waarin een diagnose is gesteld. Evenmin heeft verweerder een bewijs van een gevolgde therapie ontvangen. Appellant heeft niet aangetoond dat medische omstandigheden hem in de weg hebben gestaan om te presteren.

Appellant is pas in februari 2026 naar de studieadviseur gegaan, terwijl naar eigen zeggen zijn problemen zich al veel eerder manifesteerden en zijn studieresultaten achterbleven.

Verweerder erkent de ziekte van de grootvaders van appellant wel beperkt als familieomstandigheden. Deze omstandigheden kunnen echter niet verklaren dat appellant slechts 30 ECTS uit 60 ECTS heeft behaald.

Verweerder voert in algemene zin aan dat er het afgelopen studiejaar 300 studenten zijn gestart met de opleiding International and European Law, waarvan 160 studenten 60 ECTS hebben behaald en 60 studenten tenminste 45 ECTS. Slechts 50 studenten hebben een negatief BSA ontvangen en 39 studenten hebben hun inschrijving voor 1 maart 2026 beëindigd.

Gelet op het vorenstaande is verweerder er niet van overtuigd dat appellant zijn studie binnen redelijke termijn zal kunnen afronden en blijft daarom van mening dat het bestreden besluit op goede gronden is genomen.

Tot slot verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 27 juli 2026, waarin aan appellant een negatief bindend studieadvies wordt gegeven. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden. Dit advies kan worden uitgesteld als na het eerste studiejaar nog niet is vast te stellen of een student geschikt is voor de opleiding. Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeutische fase en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de bacheloropleiding International and European Law behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellant aan het einde van het studiejaar 2025-2026 ten minste 45 ECTS moet hebben behaald. Appellant heeft het afgelopen studiejaar 30 ECTS behaald en daarmee niet voldaan aan de BSA-norm van 45 ECTS. Appellant voert – samengevat – aan dat persoonlijke omstandigheden en familieomstandigheden eraan in de weg hebben gestaan om zijn studie het afgelopen studiejaar goed te kunnen volgen. Appellant moest erg wennen aan de opleiding en het studeren in het buitenland. Hij ervaarde heimwee. Daarnaast had hij grote zorgen om zijn beide grootvaders die met gezondheidsproblemen kampten.

Het College stelt vast dat verweerder enkel de zorgen om beide grootvaders in beperkte mate erkent als bijzondere omstandigheden in het kader van het BSA. Verweerder heeft zich echter op het standpunt gesteld dat deze omstandigheden niet verklaren waarom appellant slechts 30 ECTS heeft kunnen behalen het afgelopen studiejaar.

Het College volgt verweerder niet in zijn stelling dat er onvoldoende vertrouwen is dat appellant de bacheloropleiding International and European Law binnen een redelijke termijn kan afronden. Dit is niet de toets die ten grondslag dient te liggen aan een BSA-besluit. De toets is of appellant geschikt wordt geacht voor de bacheloropleiding International and European Law. Naar het oordeel van het College heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat appellant ongeschikt is voor deze opleiding. Appellant heeft persoonlijke en familieomstandigheden gesteld. Het College ziet causaal verband tussen de gestelde familieomstandigheden en de studieprestaties. Appellant behaalde het eerste semester, waarin hij grote zorgen had om zijn beide grootvaders, 5 ECTS behaald. In het tweede semester, waarin appellant minder zorgen ervaarde, behaalde appellant 25 ECTS. Verweerder heeft naar het oordeel van het College en gelet op de uitspraak van de Raad van State van 18 december 2024 (ECLI:NL:RVS:2024:5478) eveneens onvoldoende gemotiveerd waarom er in het geval van appellant geen uitstel is verleend van het geven van het BSA.

Gelet op het vorenstaande concludeert het College dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand is gekomen en daardoor niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om binnen 14 dagen na dagtekening van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak. Verder wijst het College het verzoek om proceskostenvergoeding toe en bepaalt deze kosten op € 1332,- (2 punten).

Aldus vastgesteld op 22 oktober 2026 door mr. dr. E. van Wolde, plv. voorzitter, dr. E.A. van Hell en T. Boersma, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Plv. voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.